

DEN ANDEN SANG – OM DAABENS SACRAMENTE:
Katekismesangene – Petter Dass
Nedtegnet av Lindeman i 1870 etter Ole Andersen Mærli

Hvo som troer og er døbt, hand skal blive Salig; Hvo som ikke troer, hand skal fordømmes.

En Gud, en Daab, en Tro,
Een eenist' hellig GUD og ikke to,
Det er vort Symbolum
Her i vor Christendom,
Det vil vi frit bekiende
Den heele Verden om.

Om Aanden siunis ey,
Hand dog i Daaben har sin lønlig Vey,
Jeg seer og ey min Siæl,
Saasom jeg seer min Hæl,
Dog er hun til og lever,
Det veed jeg gandske vel.

En hver som bliver døbt
Til HERrens Billed bliver hand omstøbt,
Hvad Adam tabte hen,
Det giver os igjen
Vor Frelser JESUS Christus
Ved Igienfødselen.

Du hører Væjr og Vind,
Kand aldrig dog befatte med dit Sind,
Hvor fra den har sin Spring,
Hvor hen den far omkring,
Hvor vil du da begribe
GUDs Himmel-skiulte Ting?

Den gammel Adam dør,
Den anden Adam os retfærdig gjør,
Saa fødis Folk paa ny
I hver en Stæd og By
Ved Aanden og ved Vandet,
Som flyder ned af Sky.

Er Jordens Element
Og dens Aarsager dig slet u-bekient,
Hvad pønsker du da paa,
At vil den Kraft forstaa,
Som HERrens Aand udvirker
I Hiertens skiulte Vraa?

Hvorledis det tilgaar?
Fornuften ingenlunde det forstaar;
Vi bliver ved vor Tro,
Den er en sikker Bro,
Naar den paa Christum fæstis,
Da kand vi trygge bo.

GUDs Rige komme maa,
Dog ikke saa, at hver Mand seer derpaa,
GUDs Søn som kom her ned
Veed om den Sag Beskeed,
Hvorfor hand ogsaa vidner
Om det hand haver seed.

Har Christus selv det sagt,
Hvi skal Hans Ord ey blive da ved Magt?
Hand seer det vi ey seer,
Hvad som u-siunligt skeer
For Guds aldseend' Øye
Det siunlig sig beteer.

Mand seer ey Verdens Lius,
Før mand er fød og ført fra Mørkheds Huus,
Saa seer ey nogen Mand
GUDs hellig' Lius og Land,
Førend hand igienfødis
Fra sin u-reene Stand.

Mand Salighedsens Dag
Ey sætte bør paa Tid og lang Fordrag,
Jo før i Pagt med GUD,
Jo før døer Klinten ud,
Jo før ogsaa forvissner
Den onde Mands U-krud.

Saa kommer, kommer frem,
Oc henter Vand til hver en tørstig Lem,
Her skienkis Aqvavit,
Det kand I købe frit,
I faar det uden Penge,
Er det ey god Profit?

GUDS Mand Ezechiel
Forklarer os den Handel meget vel,
Hand saae, hvor der udbrød
En Kilde klar og sød
Fra Templets Dør mod Østen,
Som ud til Havet flød.

Da det i Havet falt,
Blev Vandet sundt, som før var slemt og salt;
De Fiske deri flød
Den samme Lykke nød,
De bleve deri friske,
Og reddet fra sin Død.

De Fiskere der stod
Paa begge Sider runden om den Flod
Med Garnet vidt udstragt
De droge med ald Magt
En Hob u-tallig' Fiske;
Saa gik det med den Agt.

Guds Ord er Lifsens Vand,
Som under Templets Dør udflød og rand,
Den flød af Jesu Mund
Og gjorde Verden sund,
Vor Daab os alle samler
Med Gud i ny Forbund.

Saa mangt et Moders Barn
De geistlig' Fisker' fanger i sit Garn,
Guds Kirke til Profit
I Verden bret og vidt,
Naar Folck paa HErrens Vegne
Fra Synden sigis qvit.

Her hos eragtis ock;
Naar Barnet bæris frem til Funtens Stok,
At det i Daaben faar
Det Siælen best anstaar,
Jeg meener Troens Gave,
Guds Aand det Værk formaar.

Ey nogen, nogen Mand
Foruden Troen HErren tækkis kand,
Den tændis i de Smaa,
Dog vi det ey forstaa.
GUDS overvettis Naade
Der har behaget saa.

Det siunis underligt,
At een Nyfødt kand dog tilegnis sligt,
Ja slig' Spee Børens Siæl,
Der ey kand vide vel
Fra Høyre Haand til Venstre
At gjøre ret Forskiel.

Hvad skal her svares til?
Gud under sine Gaver hvem hand vil,
Var hand de Smaa saa sød,
At hand for JESU Død
Har dem til Himmerige
Udvalt før de blev fød.

Har Gud sin Aand indgydt
Sanct Hans endda i Moders Liv indknydt?
Hvi sigis ney da til,
At hand sin hellig' Ild
De Smaa i Daabens Vande
Ey give kand og vill.

Merk det min Ven, og lær,
Alt u-fortrydelig Guds Gaver er,
Hand angred aldrig det,
At hand med fri Forset
Har den og den benaadet,
Det er hans Friheds Rett.

Men er der noget til,
Som Troen siden fra sig skille vill?
Hand skal udstødis bort
Fra HErrens Naades Port,
Og regnis for en Hedning,
Hves Siæl er slet forgiort.

Hvo som sin Daabes Pagt
Og Christendom frivillig har opsagt,
Hand udelukkis skall
Fra Christne Lemmers Tall,
Og stødis uden Naade
Til Pølens ævig Qval.

GUD Fader, Søn og Aand,
Mod hvilke hand har brudt sin Æed og Baand,
Skal den forsoren Hund
Foruden ald Miskund
Paa Vredens Dag fordømme
Til Helvedes Afgrund.

Afsigten bliver saa:
Gak du Forbandet til den mørke Vraa,
Fra Guds Ansigte bort,
Hvor du der fort og fort
Ælendig skal undgjelde
Det Onde du har giort.

Dig hielper ingen Bøn,
Dig hielper hverken Gave eller Løn;
Thi see, paa hvilken Stæd
At Træet falder ned,
Der skal det ogsaa ligge,
Saa gaar det dig og med.